

bøn, saa maa den ogsaa være lille, ellers kan den bidrage til at rive det Hele istykker. Det er min Mening, uden at indlade mig i nogen Debat, at Sagen bør fremmes, da den er af saa stor Vigtighed. Jeg vil i det Haab, at der vil blive nedsat et Udvalg, foreløbig kun ansøre, at, naar man holdt sig til det Allernødvendigste, da vilde den hele Lov kun behøve at bestaae af 4 Paragraffer, nemlig dem, som angaae Forbedring af Skolelærernes Stilling efter de nærværende Forhold og i det gamle Klædebon. Det er nemlig §§ 1, 5, 9 og 10 i Lovforslaget; thi, havde vi kun dem, saa havde vi sluppet for al den Tale, vi nu have haft, om der skal tilstaaes Præmie eller ikke o. s. v. — Skjøndt vi, som jeg troer, aldeles kunde holde os til at lappe paa det gamle Klædebon og lade det holde sammen, saalange det kan, saa synes jeg dog, at vi skulle see at faae det en Smule pænere paa sine gamle Dage, end det hidtil har været, og derfor troer jeg, det er bedst, at man holder sig alene til disse 4 Paragraffer i Forslaget, og lader de andre falde bort; men til at fuldstændig gøre eller omredigere dem vilde et Udvalg jo være nødvendigt.

Monrad: Jeg forstikker den ærede Forslagsstiller om, at mine Bemærkninger være meget alvorlig meente, det maa han være overbevist om; og jeg haaber derfor ogsaa, at han vil tage dem i behørig Betragtning ved Sagens 2den Behandling. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig videre derved, og, da jeg ikke modsætter mig Sagens videre Fremme, saa troer jeg ogsaa, at det vilde være at spille Tiden; men jeg skal kun henstille mine Bemærkninger til Overveelse. Et Punkt kan jeg dog ikke lade hengaae uimodsiget, og det er, at det skulde være angribende for Skolelærernes Ære, om Sognets Deboere, naar han staaer sig godt med dem, ved Udvalgets Erklæring gæve et rundeligt Maal; det er Noget, der aldeles ikke kan krænke hans Ære; jeg sagde derfor heller ikke Ære, men „Honneur“, og meente ikke, at det, ikke at modtage Udvalget selv, var Noget, der skulde være pænt eller fornemt, som Nogle antage. Alle Andre, ogsaa Præsterne, tage jo selv imod deres Udvalgs; der bliver ikke givet dem en Mand til at op-

kræve det, for saa igjen at overgive det til dem; men de modtage det i $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{2}$ Skjæpper, alt som det falder; thi man maa heller ikke sætte sig altsfor meget ud over, hvortledes det falder i det daglige Liv. Forøvrigt har jeg Intet imod at give Skolelærerne en Bemyndigelse til at kunne faae Skolepatronen, dersom de ønske det, til at opkræve disse Udvalgs for dem; thi jeg mener, at man ikke alene bør tage Hensyn til Folks fornuftige Indvendinger, men, naar man kan gjøre dem en Fornøielse dermed, ogsaa tage Hensyn til deres Fordomme. Jeg maa, som sagt, gjentagende henstille mine Bemærkninger til notere Overveelse af de ærede Forslagsstillere.

Andresen: Med Hensyn til de Bemærkninger, som den ærede sidste Taler gjorde, om Skolelærernes Lønning, da troer jeg rigtigt nok, at de fleste Skolelærere ønske, at Opkrævningen bliver foretaget af Commissionen; jeg troer ikke, de ønske det for Fornøielsens Skyld, men derimod af en meget fornuftig Grund, fordi det nemlig er billigt og sømmeligt, at, naar jeg har røgtet min Gjerning, at jeg da veed, hvor jeg skal tage min Løn, uden at have den Ulejlighed at løbe omkring for at faae den indbragte. Jeg troer, at dette er ganske simpelt og naturligt. Den ærede Rigsdagsmand spøgede rigtigt nok dermed; men jeg troer dog, at Sagen fortjener at behandles med rolig Fornuft og ikke paa den Maade, som den ærede Taler ofte, naar der tales om simple Folk og simple Ting, bruger, idet han da taler saa spøgende og med saa megen Ironie. Mig var det meget behageligt, naar Sagen blev drøftet med Uvørlighed. Med Hensyn til, hvad det angaaer, at Skolelærerne skulle vasse Allertøiet, da troer jeg, at Præsterne vilde være meget ilde tjente med, om Skolelærerne skulde vasse deres Messeskjorter; jeg troer, de vilde blive meget daarligt vassede, idetmindste vilde det blive meget daarligt gjort, naar jeg skulle gjøre det. Jeg troer ikke, det er noget ubetydeligt, at Skolelærerne skulle ringe Kirkeklokkerne. Der er de Skolelærere, som give en 4—5 Eder. Sød for at faae ringet med Klokkerne; det er et betydeligt Indgreb i Skolelærernes ubetydelige Indtægter, og jeg troer altsaa, det er paa sit rette Sted, naar det her bestemmes, at de